

Jaani päewa õhtu pool.

3. Pärn.

(Novellakene.)

Armas Meeta, täna õhtu poole läheme Aleksandri kooli pidute peab Lehtmetsafabrikus halje puude all ilusa platsil peetama, ma ei ole ühikugust vidu veel näinud. I

Mina ka mitte auus Salme, kui ma tallitusega korda saan, siis kobe.

Mis Jaani päeval sull suurt tallitust, siis on?

Just Jaani päew on minul raskem, kui teised päewad, tüdrukud on omaisid vaatama läinud, pean lõuna ajal lehmad lüpsma, neid karja saatma, viima nõud pühastama, kartulid loorima ja kes teab mis veel ette tuleb ja kõige suurem asi on, kas ema mind esite lubab, tuleb ta heal meelel krikust kodu, siis on hea, aga mõni kord on ta pahane ja siis ei luba ta mind kurbugi, aga ma loodan luba saawat, käisin ju kewade leeris wõit pea koolis, ehk lubab, aga mill ajal alustab vidu?

Kellu nelja ajal peawad mängumehed mängima, libelkonna lauljad laulma, ka õpetaja peab seal olema.

Ega siis rõõmsat vidu sa, kui tema seal on.

Miks mitte, ma olin kord ühes pulmas, kus tema ka oli ja ta tegi palju nalja, ning rahwas kiitis peale selle teda wäga.

Wõib olla, aga enamast hoitawad noored inimesed tema eest nurka, norutawad, wahiwad suud ammuti, kuulawad üksteisenda tema lõnet, ehk waatawad alt kulmu ja soowiwad, et ta kord ära läheks, kui ta ära on, siis tuleb esite täieline lahus ja lõbus elu, kõigi pealt on kui kiwi ära wõdetut, seda nägin mina minewal aastal, kui Hansu talus warusid peeti.

Kes teab, kui kauaks ta jenna jääb, aga katsu ikka tulla, ma ootan sind kellu wiieni.

Kui ma kell neli mitte sinu juures ei ole armas Salme, siis ära mind enam oota, mina lähen vidu alustusel, ehk

ei suugi, — aga misugused riided paneme täna selga? — Mida rahwalikumad, seda parem ja meil on jo ilusad Jaani riided, juuksed jätame labii, pärja paneme päbe, meil on ju ühesugused, kas peaks seal ka raha nõuetama ja tantsumata?

Ja muidugi, raha, ikka raha, raha pärast on ju see terve vidu, mehed peawad 50 kop. naesterahwas 20 kop. maksma, kõige ilusama rahwa riietega neid aga ilma hinna tahtseda lastama, aga seal müüakse ka asju, ja kui sa osta tahad peab sull raha olema.

Minul on üks rubla hinge taga, pean ma sedagi isamaale obwerdama?

Ehk annab ema sulle niivalju täna õhtuks.

Minu ema ei sallid raha pidusid ja temalt ei ole ühtigi loota, ma seda temale ei ütlegi, et raha nõutakse, aga ma ka enam wälja ei anna, kui 20 kopikat, aga rõõmsalt robu peal karata, see on mu hing, oh kuidas meie hüwame isamaale iluduseks, kodumaa kenaduseks.

Peaks mõned wõerad lauljad ka jenna tulema, meie omad jorowad ikka pitkamist laulusid, aga mina armastan mis hästi jala pärast käib.

Kui õpetaja seal on, ega siis kõster jala pärast wälja too, aga kui tema ära läheb, siis laulame isekeskis, eks tea kui wiimast korda küla kogu juures laulime.

Nab Salme, seal oli terna vidu. Otsa Märt mängis wiilolit ja üks tõine lödise pilli ja meie tantsumine ja laulime et mets kõlas, kell 9 tulime kõit kodu, ei olnud seal tüli ega lära.

Kõrtsis on kisa lära, wainu kiigul laulu wara, jumas laga, ma ootan sind Meeta, ilma sinuta ei ole muul elu.

Kus sa nüüd Salme kobe joosse, tule pima kambre wõta tüf wõidleiba ja kogu viima, oled notufene maad tulnud, ja muul endal maitseb ka sinuga parem, ma tegin eila õhtu muna wõid, maitseb wäga hea.

Läheme siis kobe, minul ei ole palju aega, pean veel oma riiete juures mõnda kobendama, aga lüdid seadame siis ja pärjad päbe, kui jenna tuled.